II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 8. november 1988

om fremme af samarbejdet mellem offentlige elektricitetsforsyningsvirksomheder og private producenter

(88/611/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

som henviser til forslag fra Kommissionen (1),

som henviser til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

som tager følgende i betragtning:

I sin resolution af 16. september 1986 om nye energipolitiske mål for Fællesskabet frem til 1995 og konvergensen mellem medlemsstaternes politik (4) opstillede Rådet som sektormæssige målsætninger en mere effektiv udnyttelse af energien inden for alle sektorer samt et større bidrag fra nye og vedvarende energikilder;

i overensstemmelse med resolution af 26. november 1986 om EF-retningslinjer for udvikling af nye og vedvarende energikilder (5) vedtog Rådet den 9. juni 1988 henstilling 88/349/EØF om udvikling af udnyttelsen af vedvarende energikilder i Fællesskabet (6);

Rådet vedtog den 25. oktober 1977 henstilling 77/714/EØF om oprettelse af rådgivende organer eller udvalg i medlemsstaterne med henblik på at fremme kombineret produktion af varme og kraft og udnyttelsen af spildvarme (7),

kraftvarmeproduktionen og affaldsenergi (affaldsforbrænding og udnyttelse af industriel spildvarme) vil med deres potentiale i form af effektiv udnyttelse af ikke-vedvarende energi eller oliesubstitution også kunne yde et vigtigt bidrag til gennemførelsen af Fællesskabets energipolitiske mål for 1995;

elproduktionen udgør et fælles anvendelsesområde for såvel vedvarende energi som affaldsenergi og kraftvarmeproduktion (VAK) og er derfor af central betydning for udviklingen af disse energiforsyningsmuligheder;

disse metoder til elproduktion egner sig ifølge sagens natur især for privat produktion uden for den offentlige forsyning;

om den private elproduktion på grundlag af »VAK« bliver økonomisk rentabel, vil også afhænge af, hvilken form for samarbejde der kan opnås med de offentlige elforsyningsvirksomheder (8) for så vidt angår levering af overskudsstrøm, køb af ekstra strøm og opretholdelse af reserver;

visse eksisterende love og administrative forskrifter kan udgøre en hindring for udviklingen af den private elproduktion på grundlag af VAK;

(1) EFT nr. C 172 af 1. 7. 1988, s. 9.
(2) EFT nr. C 235 af 12. 9. 1988, s. 174.
(3) EFT nr. C 309 af 5. 12. 1988.
(4) EFT nr. C 241 af 25. 9. 1986, s. 1.
(5) EFT nr. C 316 af 9. 12. 1986, s. 1.
(6) EFT nr. L 160 af 28. 6. 1988, s. 46.
(7) EFT nr. L 295 af 18. 11. 1977, s. 5.
(8) I dette direktiv forstås ved »offentlige elforsyningsvirksomheder« virksomheder, der som hovedformål har produktion, transport og distribution af elektrisk energi med henblik på levering deraf til tredjemand. De kan have forskellige juridiske former.

prisen for den elektricitet, den private producent leverer til det offentlige net, bør ligge så tæt som muligt på de omkostninger, som kan spares i den offentlige forsyning, således at den private producent sikres rimelige indtægter;

der bør fastsættes en række egnede foranstaltninger, som kan regulere samarbejdet mellem de private producenter og de offentlige elforsyningsvirksomheder efter fælles principper, således at der skabes bedre forudsætninger for udviklingen af den private produktion af elektricitet på grundlag af VAK i Fællesskabet —

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE:

1. at der til fremme af den private produktion af elektrisk energi på grundlag af vedvarende energi og affaldsenergier samt ved kraftvarmeproduktion (VAK) indføres en ramme for samarbejdet mellem offentlige elforsyningsvirksomheder og alle private producenter, som arbejder på grundlag af VAK, således at de gensidige leveringsbetingelser med hensyn til mængde og pris reguleres efter fælles principper

2. at skabelsen af denne ramme lettes gennem indførelse af fælles kontraktkriterier,

   — enten i form af frivillige aftaler mellem de berørte parter

   — eller, såfremt dette er nødvendigt, i form af vedtagelse af særlige love eller administrative bestemmelser

   og at de eksisterende love og administrative bestemmelser, som er i modstrid med sådanne kriterier, tilpasses. Desuden bør det undersøges, om det er nødvendigt at fastlægge en særlig procedure til afgørelse af tvister om kontraktvilkårene

3. at det inden for rammerne af sådanne aftaler eller bestemmelser sikres:

   a) at de offentlige elforsyningsvirksomheder forpligtes til at opkøbe de overskudsstrømmængder, der opstår ved den private produktion på grundlag af VAK, såfremt en rentabel udnyttelse af de offentlige elforsyningsvirksomheders bestående produktionsanlæg ikke berøres heraf, og

   b) for så vidt angår mængderne, at den private produktion af elektrisk energi på grundlag af VAK principielt tillades, for så vidt offentlige interesser ikke skades heraf, samt at love eller administrative bestemmelser eller de offentlige elforsyningsvirksomheders betingelser ikke skaber hindringer for denne produktion

   c) for så vidt angår priserne:

   — at betalingen for levering til det offentlige forsyningsnet af elektricitet, som er fremstillet i private anlæg på grundlag af VAK

   — principielt fastlægges på grundlag af de gennemsnitlige omkostninger, som på lang sigt kan spares i de offentlige elforsyningsvirksomheder inden for deres respektive forsyningsområder

   — mindst svarer til de variable omkostninger, der kan spares i de offentlige elforsyningsvirksomheder, dvs. hovedsagelig de sparede brændselsomkostninger

   — sikrer den private leverandør en ekstra godtgørelse, i det omfang han bidrager til besparelser i investeringsomkostningerne for det offentlige forsyningssystem i forbindelse med produktion eller køb af elektrisk energi. Denne godtgørelses størrelse skal være afhængig af, hvor regelmæssigt den private producents ydelse er til rådighed, især i perioder med spidsbelastning

   — at betalingen for køb af elektricitet fra det offentlige forsyningsnet fastlægges således, at den private producent behandles på samme måde som tilsvarende aftagere uden privat produktion

   — at bestemmelserne for disse godtgørelser og betalinger gøres så gennemskuelige som muligt

4. efter tre års forløb at aflægge beretning til Kommissionen om udviklingen i samarbejdet mellem de offentlige elforsyningsvirksomheder og de private elproducenter.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 1988.

På Rådets vegne

A. PEPONIS

Formand